

— Վասն զի Ա. գետին երեսը կապած սառը չեղողը որ ցուրտը տակն ալ անցնի ու մինչեւ յատակը սառեցընէ:

Բ. Զուրը քիչ հաղորդարար լինելով, մեր կողմերը ոչ երբէք այնչափ երկար ատեն կղի-մանայ որ մինչեւ տակը սառի:

Ուրիշ գրեթէ ամէն նիւթ հոսանուտ վիճա-կէն հաստատուն վիճակի փոխուելովը կծանրա-նայ. ջուրն որ այս ընդհանուր օրէնքէն դուրս է՝ սառած ատենը աւելի թեթեւնալովը, ի՞նչ օգուտ ունի.

— Յգուտն այս է որ եթէ սառը ջրէն ծանր լինէր, գետերը ձմեռ ատեն քարի պէս կսա-ռէին, եւ տաք օդուն հետ հաղորդակցութիւն չունենալով՝ ոչ երբէք կհալէին:

Ինչո՞ւ համար ջուրը երեսէն կսկսի սառիլ.

— Վասն զի երեսը օդոյն հետ հաղորդակ-ցութիւն ունի. որով ջրոյն տաքութիւնը օդոյն անդրադարձ հոսանքներովը կապկսի:

Ինչէ՞ն է որ վազուկ ջուրը հանդարտ կեցած ջրին չափ շուտ չսառիր.

— Վասն զի Ա. ջրին վազած ժամանակը բիւրեղները չեն կրնար դիւրաւ քովէ քով շա-րուիլ ու սառ կապել անոր երեսը:

Բ. Զրին վազելուն շարժմունքովը՝ անոր տա-կի շարքերուն տաքութիւնը անդադար վրայի շարքերուն ալ կանցնի:

Ձմեռ ատեն գետին ջուրը ինչո՞ւ համար տաք կուգայ՝ օդոյն ցրտութեանը նայելով.

— Վասն զի սառուցի ատեն օդը 4 կամ 5 աստիճանէն աւելի պաղ է քան զջուրը:

Պ Ա Տ Մ Ա Կ Ա Ն Հ Ա Ն Ե Լ Ո Ւ Կ

Ա.

Ո՞վ էր այն կոյրն որ իւր ժամանակին

Նառ գիտուններէն քաջ չափագէտ էր.

Միայն շօշափմամբ ըզգայուն ձեռին

Ստոյգ ու կեղծ դըրամն իսկոյն կորոշէր.

Իրեն գիմացը ինչ որ դընէին՝

Իսկոյն կիմանար՝ մօտ է թէ հեռուն,

Երբ զինքն իզահլիճ կըմըտցընէին՝

Կըսէր անսրիալ անոր մեծութիւն,

Պատերէն սրբան հեռու բըռնէին՝

Կըսէր ճըշդութեամբ թէ ինչեր կան հոն, —

Ափսոս որ այնպէս կոյրն աչօք մարմնոյն

Կամաւ կուրացաւ եւ աչօք հոգւոյն:

ՏԱՐԻՈՅՍ ՕՐԱՅՈՒՑԻՆ ՅՈՒՆՈՒԱՐԻ ՀԱՆԵԼՈՒԿՆ Է ԱՐՁԱԳԱՆ Գ:

ԳԻՏԵԼԻՔ. Օրացուցին վերջերը՝ Օրհէյ քաղաքին կալուածատեարցը մէջ աւելցընելու էր՝ *Նիկողայոս Յարութիւնեան ֆոքշանեանցը*, որ է Գրիգոր (Ֆերհատ) Մանուկ-Պէյին Սէլեշքի զիւղին գործակալ, եւ միանգամայն Օրհէյի գաւառական Դպրոցին պատուաւոր վերատեսուէ:

ՀՐԱՄԱՆԱԻ ԳՐԱԲՆՆՈՒԹԵԱՆ. Իթեղոսիա, Ի26 Դեկտեմբերի 1863.

ԻՏպարանի Խալիպեան Ուսումնարանի ազգիս Հայոց.